Selle väitega toovad apellandid muu hulgas esile Üldkohtu järgmised vead: i) seisukoht, et apellantide konkurentide tegevuse (kaebused liikmesriigi ametiasutustele) samaaegsus põhines eranditult nende konkurentide esitatud selgitustel; ii) arvesse ei ole võetud asjaolu, et apellantide puhul on tühistatud enamik nendest haldusotsustest ja sanktsioonidest, mille tõid kaasa konkurentide kaebused; iii) tähelepanuta on jäetud asjaolu, et kaebused olid osaliselt esitatud valedele asutustele, ning Üldkohus piirdus vaid tuvastamisega, et arvestades ohtu kahjustada konkurentide mainet või negatiivset mõju turustatud toodete algsele olukorrale võib pädevate asutuste teavitamine olla õiguspärane; iv) Üldkohtu nõustumine komisjoni seisukohaga, et uurimise alustamiseks puudus piisav liidu huvi, kuigi apellantide hagiavalduses nimetatud tegevused hõlmasid paljude liikmesriikide territooriumi ja paljudel turgudel tegutsevaid ettevõtjaid; ebaõigesti on eeldatud, et apellantide poolt kaebuse esitamine liikmesriigi konkurentsiametile tähendas, et see amet oli ainupädev; v) arvesse ei ole võetud asjaolu, et nõutavate tõendite ulatus ja vajadus kasutada märkimisväärse suurusega vahendeid kinnitasid komisjoni pädevust; vi) Üldkohus leidis, et kohtuasjas ei esine nn menetluse kuritarvitamise tingimusi.

Apellatsioonkaebuse teises väites leitakse, et rikutud on liidu õiguse kasulikku mõju (*effet utile*) ning seda põhimõtet on valesti tõlgendatud, arvestades ELTL artiklite 101 ja 102 praktilist kohaldamist koostoimes ELTL artikliga 105 ja ELL artikli 17 lõikega 1, kuna Üldkohus on i) jätnud tähelepanuta komisjoni rolli liidu konkurentsiõiguse kaitse süsteemis ning leidnud, et komisjonil puudub kohustus kontrollida, kas liikmesriigi ametivõimudel olid kohased vahendid määrusest nr 1/2003 tulenevate kohustuste täitmiseks; ii) jätnud tähelepanuta apellantide seisukohad, mille kohaselt puuduvad üksikisikul liikmesriigi kohtus tõhusad õiguskaitsevahendid konkurentsieeskirjadele tuginemiseks, sest Poola õiguses puudub vastav menetlus ning Poola õiguse kohased menetlustähtajad on juba möödunud; iii) tuvastanud, et apellandid ei ole tõendanud, et Poola konkurentsiamet (konkurentsi- ja tarbijakaitseameti president) ei kavatsenud rikkumisi menetleda ja karistusi määrata, isegi kui puudus vaidlus, et konkurentsi- ja tarbijakaitseameti president keeldus alustamast menetlust põhjusel, et toona kehtinud menetlustähtajad olid möödunud.

Apellatsioonkaebuse kolmandas väites leitakse, et rikutud on õigust tõhusale õiguskaitsevahendile (Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikkel 13), õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele (põhiõiguste harta artikkel 47) ning õigust heale haldusele (põhiõiguste harta artikli 41 lõige 1), kuna Üldkohus i) jättis muutmata komisjoni otsuse, millega Üldkohus jättis rahuldamata apellantide hagiavalduse, ilma et ta oleks kontrollinud rikkumiste olemasolu, ilma et liikmesriigi konkurentsiamet oleks eelnevalt formaalsete nõuete alusel keeldunud menetluse alustamisest ning ilma et esinenud oleks tegelik võimalus üksikisiku poolt esitada kahju hüvitamise nõudeid; ii) on ebaõigesti leidnud, et rikutud ei ole tõhusa õiguskaitse põhimõtet, sest apellantidel oli väidetavalt võimalus vaidlustada komisjoni otsus, millega jäeti kaebus rahuldamata; iii) on jätnud tähelepanuta, et õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele ning õigus heale haldusele hõlmab ka õigust saada otsus mõistliku aja jooksul, mida ei ole käesoleval juhul järgitud, kuna komisjon tegi otsuse, millega ta keeldus menetluse alustamisest, alles neli ja pool aastat pärast apellantide poolt kaebuse esitamist.

---

30. juunil 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon *versus* Madalmaade Kuningriik

(Kohtuasi C-395/17)

(2017/C 347/05)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.–F. Brakeland ja A. Caeiros)

Kostja: Madalmaade Kuningriik

Hageja nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tuvastada, et Madalmaade Kuningriik on rikkunud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklist 5 (hiljem EÜ artikkel 10, nüüd ELL artikli 4 lõige 3) tulenevaid kohustusi seeläbi, et ta ei ole hüvitanud selliste omavahendite summa kaotust, mis oleks tulnud kindlaks määrata vastavalt määruse nr 1552/1989 ([1]) artiklitele 2, 6, 10, 11 ja 17 (nüüd määruse nr 1150/2000 ([2]) artiklid 2, 6, 10, 11 ja 17) ning teha liidu eelarve jaoks kättesaadavaks, kuna vastuolus nõukogu otsuse 91/482 ([3]) artikli 101 lõikega 1 ja selle otsuse II lisa artikli 12 lõikega 6 aastatel 1997–2000 Curaçaost piimapulbri ja riisi importimist puudutavas osas ning vastuolus nõukogu otsuse 2001/822 ([4]) artikli 35 lõikega 1 ja selle otsuse III lisa artikli 15 lõikega 4 aastatel 2002–2003 Arubast püüli- ja lihtjahu importimist puudutavas osas ei väljastatud ühtegi liikumissertifikaati EUR.1;

— mõista kohtukulud välja Madalmaade Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Madalmaade Kuningriigi ülemeremaade Curaçao ja Aruba toll andis ekslikult piimapulbrile, riisile, püüli- ja lihtjahule välja päritolusertifikaadi EUR.1. Nimelt on vaieldamatu, et ei olnud täidetud tingimused sooduspäritolu andmiseks vastavalt asjakohastele otsustele ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise kohta Euroopa Majandusühendusega. Liikumissertifikaatidega seonduv eeskirjade eiramine tekitas liidule haldusvigade tõttu Curaçaos 18 192 641,95 euro suuruse kahju ja haldusvigade tõttu Arubas 298 080 euro suuruse kahju.

Komisjon on seisukohal, et Madalmaad on liikmesriigina liidu õiguse kohaselt vastutavad nende territooriumiga seoses tekkinud omavahendite kaotuse eest ning nad peavad vastavalt lojaalse koostöö kohustusele tegema liidu eelarve jaoks kättesaadavaks selliste tolli- ja muude maksude kogusumma (koos intressiga), mida ei määratud kindlaks ja mis jäi saamata.

([1]) Nõukogu 29. mai 1989. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1552/89, millega rakendatakse ühenduste omavahendite süsteemi käsitlev otsus 88/376/EMÜ, Euratom (EÜT L 155, 7.6.1989, lk 1).
([2]) Nõukogu 22. mai 2000. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1150/2000, millega rakendatakse otsus 2007/436/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta (EÜT L 130, 31.5.2000, lk 1; ELT eriväljaanne 01/03, lk 169).
([3]) Nõukogu 25. juuli 1991. aasta otsus 91/482/EMÜ ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise kohta Euroopa Majandusühendusega (EÜT L 263, 19.9.1991, lk 1).
([4]) Nõukogu 27. novembri 2001. aasta otsus 2001/822/EÜ ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise kohta Euroopa Ühendusega (Ülemeremaade ja -territooriumide assotsieerimise otsus) (EÜT L 314, 30.11.2001, lk 1; ELT eriväljaanne 11/39, lk 20).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Austria) 3. juulil 2017 – Martin Leitner *versus* Landespolizeidirektion Tirol

(Kohtuasi C-396/17)

(2017/C 347/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Martin Leitner

Vastustaja: Landespolizeidirektion Tirol